

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

4 juli 2005

VOORSTEL VAN DECREET

– van mevrouw Joke Schauvliege, de heer Norbert De Batselier, mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heren Jan Peumans en Herman Lauwers –

houdende wijziging van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Uit de jaarverslagen van de Vlaamse ombudsman blijkt dat gemiddeld dertig klachten per jaar gegrond en herstelbaar verklaard zijn, maar toch niet hersteld zijn door de administratieve overheden.

Vanuit het streven naar behoorlijk bestuur en naar een klimaat van tevredenheid bij de burgers is het ontoelaatbaar dat een klacht van een burger gegrond is maar dat hij of zij toch geen genoegdoening krijgt. Daarom willen we met deze decreetswijziging een ‘ultieme bemiddelingspoging’ invoeren tussen de Vlaamse ombudsman en de functioneel bevoegde minister.

Volgens het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst kan de Vlaamse ombudsman, indien hij niet akkoord gaat met de uiteindelijke beslissing van de administratieve overheid, hierover verslag uitbrengen bij de functioneel bevoegde Vlaamse minister.

Wij willen in het decreet een extra stap, een ultieme bemiddelingspoging instellen. De functioneel bevoegde Vlaamse minister moet binnen veertig dagen na de ontvangst van het verslag van de Vlaamse ombudsman, een grondig gemotiveerde nota maken waarin hij of zij motiveert waarom niet kan worden ingaan op het voorstel en/of de argumenten van de Vlaamse ombudsman.

Die grondig gemotiveerde nota wordt – met weglating van de identiteit van de klagers en van de personeelsleden van de administratieve overheden – door de Vlaamse ombudsman vervolgens bezorgd aan de voorzitter van het Vlaams Parlement, die de nota verwijst naar de inhoudelijk bevoegde commissie. Het is vervolgens de taak van deze commissie om te beslissen of ze dit dossier verder wil behandelen.

De ultieme bemiddelingspoging met een verslag van de Vlaamse ombudsman en een soort ‘tegenverslag’ in de vorm van een grondig gemotiveerde nota van de functioneel bevoegde minister heeft twee belangrijke voordelen.

Eenzijds wordt via de mogelijke bespreking in de inhoudelijk bevoegde commissie van het Vlaams Parlement de minister er sterker toe aangespoord om tot een ‘minnelijke schikking’ te komen met de klager of

om snel werk te maken van een oplossing, al dan niet via een aanpassing van onvolkomen regelgeving.

Anderzijds zal, in het geval een gerechtelijke procedure de enige uitweg biedt, de klager via de grondig gemotiveerde nota over alle nodige informatie beschikken om advies in te winnen bij een advocaat.

Joke SCHAUVLIEGE

Norbert DE BATSELIER

Marleen VANDERPOORTEN

Jan PEUMANS

Herman LAUWERS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaaengelegenheid.

Artikel 2

Aan artikel 16, §2, van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst worden een derde en een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De functioneel bevoegde Vlaamse minister stelt binnen veertig dagen na ontvangst van dit verslag een grondig gemotiveerde nota op, waarin hij de redenen omstandig uiteenzet waarom aan de gegrond verklaarde klacht niet het gevolg kan worden gegeven dat werd voorgesteld door de Vlaamse ombudsman.

De Vlaamse ombudsman bezorgt de grondig gemotiveerde nota – met weglating van de identiteit van de klager en van de personeelsleden van de administratieve overheden – aan het Vlaams Parlement.”.

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2006.

Joke SCHAUVLIEGE

Norbert DE BATSELIER

Marleen VANDERPOORTEN

Jan PEUMANS

Herman LAUWERS
